

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący)

SSN Krzysztof Wiak (sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi K. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I CSK 2194/22, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 września 2022 r.,

1. odrzuca skargę;

2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na rzecz skarżącej K. W. kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

Pismem z 13 kwietnia 2022 r. pełnomocnik K. W. (dalej: „skarżąca”) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Wniósł w nim o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie z wniosku skarżącej o ustanowienie drogi koniecznej;

2. zlecenie sądowi prowadzącemu postępowanie odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie;

3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kwoty 20 000 zł;

4. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kosztów niniejszego postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi podniesiono, że w 2013 r. do Sądu Rejonowego w Cieszynie wpłynął wniosek o ustanowienie drogi koniecznej. Zdaniem pełnomocnika skarżącej, od momentu wpłynięcia wniosku w niniejszej sprawie, zarówno sąd pierwszej instancji, jak i sądy rozpoznające ją na skutek środków odwoławczych, tj. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej (rozpoznający ją pod sygn. akt II Ca 788/19) oraz Sąd Najwyższy (rozpoznający ją pod sygn. akt V CSK 207/21), dopuszczają się rażącej przewlekłości postępowań.

Zarządzeniem zastępcy Przewodniczącego I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych z 26 lipca 2022 r. pełnomocnik skarżącej został wezwany do uzupełnienia braków formalnych powyżej skargi, poprzez:

- a. wskazanie których postępowań i przed którymi sądami skarga dotyczy,
- b. wskazanie, któremu sadowi/sądom prowadzącemu/prowadzącym postępowanie skarżąca wnosi o zlecenie odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie,
- c. złożenie brakującego załącznika – dowodu wniesienia opłaty 200 zł od skargi,
 - wraz z pismem uzupełniającym powyższe braki, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia skargi.

Pismo zawierające wezwanie do uzupełnienia braków zostało skutecznie doręczone 1 sierpnia 2022 r. Braki formalne zostały uzupełnione jedynie w zakresie dostarczenia dowodu wniesienia opłaty od skargi w wysokości 200 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,

jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 1-2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga taka powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (określonym w przepisie art. 126 § 1 k.p.c.), a nadto powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. W niniejszej sprawie pismo skarżącego nie spełnia powyższych warunków. Skarżący nie uzupełnił w terminie braków formalnych w postaci: wskazania, których postępowań i przed którymi sądami skarga dotyczy, jak również wskazania, któremu sądowi/sądom prowadzącemu/prowadzącym postępowanie skarżąca wnosi o zlecenie odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie. Biorąc pod uwagę, że pełnomocnik skarżącej nie doprecyzował, których postępowań i przed którymi sądami dotyczy jego skarga, niedopuszczalne jest uznanie, iż zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania. Niemożliwe jest stwierdzenie, że doszło tym samym do zgodnego z wymogami ustawowymi złożenia żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w konkretnej sprawie lub sprawach. Jest to wymóg konieczny, gdyż Sąd Najwyższy nie jest właściwy do rozpoznania każdej skargi na przewlekłość postępowania. Co więcej, w konsekwencji powyższego pełnomocnik skarżącej pozbawił się możliwości przytoczenia okoliczności uzasadniających powyższe żądanie – nie mógł w sposób precyzyjny przedstawić konkretnych działań lub zaniechań sądu/sądów, które w konsekwencji doprowadziły jego zdaniem do zwłoki. Wskazanie tych okoliczności są konieczne dla merytorycznego rozpoznania sprawy. Sąd rozpoznający skargę na przewlekłość postępowania musi posiadać bowiem wiedzę, na jakim etapie postępowania miało dojść do przewlekłości, na czym ona polegała i czym została spowodowana. Bez wskazania tych okoliczności, nie jest możliwe dokonanie oceny czynności sądu/sądów w oparciu o kryteria, o których stanowi przepis art. 2 ust. 2 ustawy

o skardze na przewlekłość postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2022 r., I NSP 21/22). Jak słusznie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego „[s]karga na przewlekłość postępowania, która nie zawiera skonkretyzowanego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania, przy czym nie precyzuje, pomimo wezwania w tym przedmiocie skarżącej przez przewodniczącego, postępowania którego skarga dotyczy, nie czyni zadość wymaganiom z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania” (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 maja 2021 r., I NSP 44/21).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak w sentencji.

[as]